

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

18. Quomodo hæretici nostri temporis carentes capite, ad Patriarcham Constantinopolitanum sua dogmata miserint, ab illoque in communionem recipi postulauerint, & quomodo istor[um] doctrina ab illo ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

capite, ad Patriarcham Constantinopolitanum sua dogmata miserim, ab illoque in communionem recipi postularint, & quomodo istorum doctrina ab illo sit repudiata.

CAP. XVIII.

Iure ac instituto belli sancitum est, Gregorij XIII. Pontific. Max. ut qui transfugam in aliena castra transeuntem deprehenderit, illum imperatori suo, aut cuiquam alteri ex ducibus militiae sistat atque praesentet. Non dissimile quid hoc tali tempore in spirituali hac nostra militia deprehensum, ad sacrosanctum S. V. tribunal, eodem iure pro officio meo afferro. Cum enim ante hoc biennium, una cum Serenissimo rege meo principe integerrimo, ac religionis Catholicae studiosissimo, principio regni illius has oras Samariae nostrae peragro atque perlustro, Leopoldinam Metropolim Russiae, emporium apud nos imprimis nobile, veni. Habet hoc ea urbs amoenitas singulare, ut cum reliquarum plane omnium religionum ritus & caeremonias ex antiquo admiserit, ab huius tamen saeculi haereticis peculiari quodam Dei munere penitus sit libera, illisque summo studio ac diligentia mirè obstat. Incidi tum fortè ibi in quendam Archimandritam Graecum, hominem non indoctum, nec illiberalem: cum quo ubi multa de multis, ut sit sepe, familiariter contulisset, devenimus tandem in sermonem de his haereticis

CRAR.
 ac magistis earum, quæ hoc nostro in-
 saeculo orbem exercent Christianum.
 cum vtrūque eam temporum nostrorum
 amicitiam hominūque temeritatem abun-
 danti par fuit, deplorassemus, intulit ille, ad
 archam item suam istos ex Germania,
 ita multo ante scripsisse, illique summa
 & confessionis suæ capita obtulisse, ac ut
 communionem eius Ecclesiarum recipe-
 rent, studiosè petiisse: quos tamen ille tan-
 tum abest, ut recipiendos duxerit, ut etiam
 proprio quodam suo illa ipsa, quæ tum illi pro-
 ducerant capita, cōfutaret. Agnoui hoc idem
 quondam Pelagianos, temporibus D.
 Augustini fecisse, eodemque modo ab Occi-
 dentali Ecclesia ad Orientalem nequidquam
 transfugisse. Obijcit eam rem his verbis Iulia-
 nus Pelagij discipulo D. Augustinus, Non est,
 quod prouoces ad Orientales Antisti-
 tiæ quia & ipsi vtiq; Christiani sunt, & vtrius-
 que partis terrarum fides ista vna est, quia &
 res ista Christiana est: & te certè Occidenta-
 lis terra genuerat, Occidentalis regenerauit
 Ecclesia. Quid ei quæris inferre, quod in ea
 non inuenisti, quando in eius membra veni-
 sti: imò quid quæris auferre, quod in ea tu
 quoque accepisti: puto tibi eam partem orbis
 officere debere, in qua primum Apostolo-
 rum dominus voluit gloriosissimo martyrio
 coronari. Cui Ecclesiæ præsidem beatum
 Iuno-

Innocentium, si audire voluisses, iam nunc pe-
 riculosam iuuentutē tuam Pelagianis laqueis
 excussisses. Quid enim potuit vir ita sanctus
 Africanis respondere consilijs, nisi quod an-
 tiquitus Apostolica sedes & Romana cum eg-
 teris tenet perseveranter Ecclesia? Hæc & alia
 his similia D. Augustinus. Lætabar iam rum
 me novas istorum artes, nouum nocendi sta-
 dium deprehendisse. Et quoniam eodem ipso
 tempore homo ille Græcus Bizantium repe-
 tebat, petij vt exemplum scripti illius Patris-
 chæ sui ad nos mitteret. Quod ille libenter &
 promptè se facturū obrulit, vt & postea amici
 functus officio fecit. Quod vbi primum Græ-
 cè legi, dici non potest, quantam ex eius le-
 ctione voluptatem cecepi, statimque operam
 dedi, vt illud quàm diligentissimè in linguam
 Latinam, pro nostra tenuitate tantum pub-
 licè nostris hominibus legendum propone-
 rem. Idque plurimas, casque iustissimas ob-
 causas. Primum vt istos homines nihil non
 contra matrem suam molientes, nullamque
 partem nocendi relinquentes, panderem, co-
 rumque artes, clandestinaque consilia in lu-
 cem proferrem ac detegerem. Deinde vt quā-
 tum eos ipsos huius suæ nouitatis pudcat
 que tædeat, quòd cum nullā Apostolica, ve-
 terique sede coniuncti sint, quòd successio-
 nem nullam demonstrare possint, quòd de-
 phalo, hoc est membra sine capite mutila sint: vel

...RAR.
...nunc pe
...is laqueis
...ta sanctus
...quod an
...na cum eg
...hæ & alia
...iam rum
...ocendi fru
...odem ipso
...ium repe
...us Patre
...liberati &
...stea amici
...num Grae
...ex eius te
...e operam
...linguam
...larum pu
...proponere
...llimas ob
...nihil non
...nullamque
...decem, co
...silia in lu
...de vi qua
...pudcor at
...ologica, re
...successio
...quod de
...utila sint
...vel

... hoc ipsorum facto demostrem. Demū
... quam sit vtriusque Ecclesiæ, Occidentalis,
... quam, & Orientalis de his rebus, quas isti ex
... sua commouerunt, incredibilis consen
... summa concordia, vt non eadem tantum
... amus omnes, sed iisdem penè verbis etiam
... mibus clarum fiat. Quò amplius conuicia
... delinant, hæc Latina esse, ab hoc vel illo
... Romano Pontifice profecta: cùm hæc eadem
... his, qui Romanis, vniuersisq; latinis, insi
... quodam odio infensissimi sunt, nō minore
... odio atque contentione colantur atque de
... dentur. Simulque perspiciant, se non solū
... Romano Pontifice, sed ab ipso terrarum or
... omnibusque Ecclesijs defecisse, in eoque
... sentis suæ errorem recognoscant, quod il
... sub his frigidis Septentrionalibus vide
... profiteri non erubescant, quod vniuersus
... cecidens & Oriens orbis longè antiquius &
... dignius ab illo diuino & cælesti Sole Chri
... tianæ collustratus, hætenus non viderit
... demum ne amplius in suis confirmandis, in
... turaque plebecula decipienda, Orientalis Ec
... clesiæ autoritate & testimonijs (quod qui
... tem hætenus fecerunt) abutantur: cuius con
... ta se tam insignia referant testimonia. Postre
... mo, vt agnoscant nusquam sibi in orbe Chri
... stiano, nusquam in Ecclesia Catholica locum
... legitimum esse, nusquam cum istis moribus &
... sententijs consistere posse. Et quemadmodū
... iph

ipsi impiè gremium eius matris, quæ eos genuit, lacteque suo aluit, spreuerunt, adeoque longè aberrarunt, ita illos vicissim tanquam proteruos, parentibusque inobedientes filios, ubique sperni ac repudiari, vt illud Esaiæ in eis abundè completum esse videatur: Vt cui spernis, nõnne & ipse sperneris? cum defangatus, desieris contemnere, tum ipse contemneris. A castris, in quæ confugiunt, arcantur ab illis quos patronos parabant, aculantur, eorum quos ipsi iudices communis causæ constituerunt, sententiis condemnantur, ita vt vel hoc solum tam clarum & illustre Orientalis Ecclesiæ testimoniũ, & eos, & alios omnes, si modò secum consentire velint, si veritatem ipsam ex animo quærant, & non ipsa pernicia, opinioneque ingenij, ac studio nocendi vincantur, ab errore quidem reuocare, ad rectam autem & Catholicã fidem reducere merito debeat. Nam cum neque illi, neque nos, vt quidem isti dicunt, communis causæ, propter priuatum cuiusque in re sua studium, & qui iudices esse possimus, detur sanè rectè hoc ab illis factum esse, quod ad eos iudices pro-uocarunt, qui neque cum hac, neque cum illa parte coniunguntur. Quod autem eorum iudicijs & sententijs acquiescere nolunt, quos ipsi iudices delegerunt, in hac quidem cetera parte, iam non cum alijs, sed secum ipsi pugnant, suumque cõtumacem, & incurabilem

PRAR.
que eos ge-
e, adeoque
n tanquam
ntes filios,
ad Efaie in-
tur: Vx cui
m defaiga-
contemne-
arcentur ab
afantur, eo-
caufa: con-
rur, ita re-
re Orienta-
lios omnes,
li veritatem
pla perina-
io nocendi
care, ad re-
ducere me-
neque nos,
caufa, pro-
tudium, &
è rectè hoc
udices pro-
ue cum illa
eorum in-
olunt, quos
idem certè
ipfi pu-
curabilem
mot.

17 COLLATION. SACRAR.

torum aperiunt, nec tam se in hac causa iu-
ces, quam assentatores quæsiuisse, abundè
cent. His inquam ex causis, hanc ipsam O-
ntalis Ecclesiæ de eorum confessione cen-
tam, quam isti non sine causa suppresserūt,
emagna ratione in lucem proferre volui-
zelle.

Scribit paterea D. Ioannes Nasus Centu-
1. Veritatem Evangelicarum, veritate 5.
od cum Lutherani passim in concionibus
gloriantur, & iactitent, suam doctrinā
nguere cum doctrina Græcorum, Patriar-
Græciæ non diu ante Concilium Triden-
tum suos Episcopos vniuersos conuocau-
atque in hac Synodo sua vniuersas Germa-
æ hæreses damnauerit. Et quidem nomina-
Lutheranos, Zuinglianos, Anabaptistas,
Ministas, omnesq; illos quotquot Roma-
m Ecclesiam Antichristianam appellant.
iusmodi fraudibus, mendatiis & impostu-
isti præcones, suam fulcire conātur doctri-
m, quæ tenebris & caliginè mendaciorum
rum fusa, ex oriente paulò pòst veritatis lu-
seipsum turpissimæ vanitatis coarguit. Mē-
ces de locis longinquis plerunque mentiri
nsueuerunt, ne veritas citò liquere possit.

*Epistola Aloisij Cuechij Constantinopoli data
ad D. Bartholomæum de Rodolphus. Paritium
Fnetum, quæ habetur in calce operis, cui titulus.
Illustris Ecclesiæ Catholicae trophæa, quod opus
Ii studio*